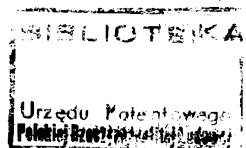

12 grudnia 1930 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 12625.

Stanisław Warzycki
(Warszawa, Polska).

Kl. 82 a 2.
MKP F264, 9/06

Suszarka do zboża, owoców, jarzyn i t. d.

Zgłoszono 30 sierpnia 1929 r.
Udzielono 10 października 1930 r.

Dotychczas stosowane suszarki zbudowane były na tej zasadzie, że suszono znajdujące się w nich płody zapomocą przetłaczanego przez nie powietrza lub też ogrzewano przeznaczone do suszenia płody zapomocą przenikającego przez ścianki suszarki ciepła krążących tam gorących gazów. Takie suszarki posiadają wiele wad, są mało ekonomiczne, gdyż wymagają większej ilości opału, suszenie zaś odbywa się nierównomiernie. Suszarka niniejsza różni się od poprzednich i pozbawiona jest ich wad.

W takiej suszarce usuwanie wilgoci odbywa się zapomocą niedopreżności, dzięki czemu woda paruje przy niższej temperaturze. Suszenie odbywa się zapomocą ogrzanego powietrza lub nieogrzanego. Płody przeznaczone do suszenia (zboże, ja-

rzyny i t. d.) mieszczą się w zbiorniku, do którego powietrze (ogrzane lub nieogrzane) dopływa z jednej strony zbiornika. Poza tem zbiornik zamyka się szczelnie na stronie przeciwległej oraz łączy przewodem z pompą, wysysającą ze zbiornika powietrze. Powietrze, płynąc przez suszone płody, skutkiem niedopreżności powoduje szybsze odparowywanie wody, którą unosi wraz ze sobą, przez co usuwa wilgoć z suszonych płodów. Przewody powietrza zaopatrzone są w zawory, pozwalające ściśle regulować jego dopływ i odpływ.

W tak zbudowanej suszarce płody suszą się zupełnie równomiernie, przyczem zużywa się mało opału.

Na rysunku przedstawiona jest w zarysie suszarka (fig. 1).

Zbiornik walcowy a zaopatrzony jest w

4

pokrywę a_1 oraz u dołu w dno lejowate, zamykane klapą a_2 . Wewnątrz zbiornika w symetrycznych odstępach osadzone są rury r , gęsto i drobno dziurkowane, w górnym końcu otwarte, a w dolnym — zamknięte. Nad dnem zbiornika, na niewielkiej wysokości umieszczone jest gęste sito, które stanowi drugie dno wewnętrzne. Drobne otworki w rurach zaczynają się 30 — 50 cm powyżej dna. Między dnami jest wolna przestrzeń, do której powietrze ma dostęp przez otwór a_3 z boku. Pokrywa a_1 połączona jest przewodem z pompą powietrzną. Nad tą pokrywą znajduje się kosz b , do którego elewator c nasypuje zboże. Pojemność kosza równa się pojemności zbiornika. Suszenie odbywa się w następujący sposób. Po napełnieniu zbiornika a ziarnem z kosza b zamyka się pokrywę a_1 i puszcza w ruch pompę, wytwarzającą niedopreżność wewnątrz zbiornika, przyczem otwiera się nieco dopływ suchego powietrza, które przenika przez warstwę ziarna do rur; pompa ~~ssie~~ bez przerwy to powietrze, wypływające z warstwy wilgotnego ziarna. Po kilku godzinach zawartość zbiornika jest wysuszona dostatecznie; otwiera się wtedy klapę a_2 ,

ziarno wysypuje, a następnie zbiornik napełnia się wilgotnym ziarnem z kosza.

Na fig. 2 przedstawiona jest suszarka, w której powietrze przepływa przez suszone płody bezpośrednio.

W takiej suszarce powietrze, przepływając przez warstwę zboża, otacza każde ziarno, dzięki czemu jego powierzchnia styka się z powietrzem, ułatwiającem odparowywanie wilgoci.

Zastrzeżenie patentowe.

Suszarka do zboża, jarzyn, owoców i t. d. znamienna tem, że składa się ze szczelnie zamykanego zbiornika (a), zaopatrzonego lub niezaopatrzonego w szeregi rur dziurkowanych (r) oraz posiadającego drugie dno w postaci sita, ułatwiające równomierny przepływ powietrza, regulowanego przez przewody dopływu i odpływu, wysysanego zaś zapomocą np. pompy powietrznej, wytwarzającej w tym zbiorniku niedopreżność.

Stanisław Warzycki.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

